

Article 3.

El present aval no es considerarà comprés dins del límit a què fa referència l'apartat u de l'article 51 de la Llei 13/2000 de 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per al 2001.

Disposició addicional única.

Durant l'any 2001, el límit a què es referix el paràgraf segon de l'article 57 de la Llei 13/2000, de 28 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat, es podrà incrementar fins a 25.000 milions de pessetes (150,25 milions d'euros) com a conseqüència de les contribucions aprovades al Fons Fiduciari del Banc Mundial per a l'alleugeriment del deute multilateral dels països altament endeutats i al Poverty Reduction Growth Facility (PRGF) del Fons Monetari Internacional per a l'alleujament del deute dels països pobres fortament endeutats i els compromisos que deriven de l'aprovació d'una línia de crèdit per a la reconstrucció d'El Salvador.

Disposició final única.

El present reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 19 de gener del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

2423 *REIAL DECRET LLEI 2/2001, de 2 de febrer, pel qual es modifica la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i determinats articles de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència.* («BOE» 30, de 3-2-2001.)

El principal objectiu de la política econòmica del Govern és aconseguir un ritme de creixement econòmic sostenible que permeta continuar aproximant els nivells de renda *per capita* i d'ocupació a Espanya als de les economies més desenrotllades. Per això, és imprescindible l'establiment d'un règim de liberalització econòmica adequat. Este règim de liberalització, el desenrotllament i la consolidació del qual va motivar la promulgació dels reials decrets llei de juny del 2000, passa en tot cas per la definició de les condicions normatives bàsiques perquè l'estructura i el funcionament dels mercats faça d'estos instruments eficients d'intercanvi de béns i servicis.

No hi ha dubte que l'establiment d'un marc que possibilita una major competència entre els oferents contribueix a reforçar l'eficaç funcionament dels mercats, i, per tant, a l'expansió i sostenibilitat del creixement econòmic.

En el cas concret del sector elèctric, cal assenyalar que en estos tres últims anys s'ha anat produint una acceleració en la liberalització del subministrament, i està previst, d'acord amb el Reial Decret Llei 6/2000, de 23 de juny, de Mesures Urgents d'Intensificació de la Competència en Mercats de Béns i Servicis, la total liberalització del subministrament l'1 de gener de l'any 2003.

Al seu torn, este ambiciós pla de liberalització ha produït que empreses que fins ara no havien considerat la seua implantació a Espanya estiguen interessades a

participar en l'obertura del mercat del subministrament d'electricitat.

Per a això, el Govern considera imprescindible aclarir el marc aplicable als costos de transició al règim de mercat competitiu per als titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica, imposit per la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i les seues successives modificacions; igualment, resulta necessària una reforma de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, a fi de delimitar el contingut dels acords que poden ser adoptats pel Govern en expedients de concentració empresarial i d'atribuir als òrgans competents en matèria de defensa de la competència els instruments efectius per a vetlar pel compliment d'estos acords.

El present reial decret llei consta de dos articles; el primer dona nova redacció a la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, modificada per l'article 107 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, que va reconèixer els costos de transició a la competència (CTC) a les societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica incloses el 31 de desembre del 1997 en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1538/1987, d'11 de desembre, sobre determinació de la tarifa de les empreses gestores del servici. A més, s'exclouen del pagament de CTC les importacions d'energia elèctrica procedents d'altres estats membres de la Unió Europea, s'explicita l'incientiu per tecnologia GICC i es manté la rebaixa prevista en l'import màxim de CTC el 31 de desembre del 1997.

D'altra banda, és necessari estendre el dret de cobrament dels costos de transició a la competència a les societats que adquirisquen posteriorment actius de generació als quals es va concedir el dret del seu cobrament. El procés de venda d'estos actius de generació explicitarà el valor de mercat de les instal·lacions, sent necessari adaptar els seus costos a la valoració que tercers donen en el procés de desinversió a estos actius. Per això, es preveu que l'increment de valor que el mercat atribuísca a estes instal·lacions de generació siga descomptat dels seus titulars inicials.

D'altra banda, el mecanisme de considerar que l'excés de venda d'energia de les citades instal·lacions en el mercat de producció sobre les 6 pessetes/kWh, que van ser considerades com a ingressos a percebre en el nou mercat de generació, ha sigut un mecanisme adequat per a evitar increments de preus no justificats en el mercat. Per això, resulta convenient traslladar esta limitació als nous titulars, juntament amb el dret de cobrament dels CTC assignats a les instal·lacions.

Amb això, totes les societats titulars d'actius a què es va considerar que no podrien recuperar els seus costos estaran en igualtat de condicions, amb independència que foren titulars inicials o amb posterioritat de les instal·lacions mencionades.

Esta obligació de transmetre els drets de cobrament ha de fer-se partir d'una data posterior a l'entrada en vigor de la Llei del Sector Elèctric, atés que, en virtut de l'obligació establida en l'article 14 i en la disposició transitòria quinta de la Llei 54/1997, el 31 de desembre de l'any 2000 és la data límit per a separar les activitats regulades de les no regulades.

L'article segon conté dos mesures imprescindibles per a la consecució d'un marc de defensa de la competència adequada a les necessitats derivades del procés de liberalització econòmica. D'una banda, s'estableix una nítida diferència entre les condicions a què poden subordinar-se els acords d'autorització de concentracions empresarials i els límits que les normes sectorials imposen en la participació en els mercats i sectors regulats i en els seus operadors, de manera que en els acords del Consell de Ministres que subordinen les concentra-

cions al compliment de condicions puguen modificar-se les restriccions establides amb caràcter general en les lleis sectorials, durant l'execució d'estos acords.

D'altra banda, s'incorpora l'instrument de les multes coercitives com a mitjà d'execució forçosa dels acords que autoritzen operacions de concentració empresarial, subjectant-les al compliment de determinades condicions. L'adopció d'este tipus de mesures, ja previstes en altres preceptes de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, per a compèl·lir al compliment forçós dels acords adoptats pel Tribunal de Defensa de la Competència de remoció de conductes restrictives o abusives i reestabliment de la competència efectiva i per a obligar a notificar els acords de concentració que superen els llindars previstos en la llei, no està prevista com a mesura d'execució forçosa per al compliment de les condicions imposades en els acords de concentració; d'esta manera, s'ompli un buit que, sens dubte, permetrà major celeritat i rigor en el grau de compliment dels acords mencionats.

Les citades mesures requereixen la seua immediata aplicabilitat, en la mesura que arriegen règims i instruments necessaris per al foment de la competència en el marc d'una economia en ple procés de liberalització, integrada dins del mercat únic i subjecta a riscos permanents de restricció de la competència, gràcies a les conductes de les empreses i grups empresarials amb forta presència en els distints mercats i sectors, els efectes dels quals poden arribar a ser d'impossible o molt difícil reparació. Per estes raons, el Govern considera d'extraordinària i urgent necessitat la immediata posada en pràctica, tant del nou marc regulador dels CTC com dels instruments relacionats amb les operacions de concentració empresarial.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern per a Assumptes Econòmics i ministre d'Economia, després de la deliberació del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 2 de febrer del 2001 i en ús de l'autorització concedida en l'article 86 de la Constitució,

DECRETE:

Article primer. *Modificació de la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.*

Es modifica el contingut de la disposició transitòria sexta de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, que quedarà redactada en els termes següents:

«1. Es reconeix l'existència d'uns costos de transició al règim de mercat competitiu, previst en la present llei, de les societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que a 31 de desembre del 1997 estigueren incloses en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1538/1987, d'11 de desembre, sobre determinació de la tarifa de les empreses gestores del servici. En conseqüència, es reconeix a les dites societats el dret a percebre una compensació per estos costos.

L'import base global d'estos, en valor a 31 de desembre del 1997, no podrà superar mai 1.736.778 milions de pessetes, descompostos en un valor màxim d'1.441.502 milions de pessetes en concepte de costos de transició a la competència tecnològica i un valor màxim de 295.276 milions de pessetes en concepte d'incentius al consum de carbó autòcton a què fa referència el paràgraf primer de la disposició transitòria quarta, en la qual s'inclouen 49.267 milions de pessetes corresponents a l'incentiu a la tecnologia GICC.

2. Fins al 31 de desembre del 2010, el Govern podrà establir anualment l'import màxim d'esta retribució, amb la distribució que corresponga. No obstant això, si les condicions del mercat ho fan aconsellable, una vegada complides les condicions i compromisos establits en esta disposició transitòria, el Govern podrà anticipar la data assenyalada en este paràgraf.

3. Si el cost mitjà de generació a què es referix l'article 16.1 de la present llei de cada una de les societats titulars d'instal·lacions de generació, resulta anualment superior a 6 pessetes per kWh, este excés es deduirà del citat valor actual, i seran establides anualment pel ministre d'Economia les noves quantitats i percentatges de costos de transició a la competència que correspondran a cada una d'estes societats.

4. Els costos que es deriven d'esta retribució seran repercutits a tots els consumidors d'energia elèctrica com a costos permanents del sistema, excloent-ne l'energia procedent d'altres països de la Unió Europea, en els termes que estableix el Reial Decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat d'abastiment.

5. En el cas que les societats titulars procediren a la venda d'estes instal·lacions, es procedirà a transmetre igualment el dret de cobrament dels costos de transició a la competència assignats a la instal·lació o instal·lacions de generació que es venguen a l'empresa adquirent, i l'empresa venedora hauria de sol·licitar al ministre d'Economia la quantia dels drets de cobrament per costos de transició a la competència de la central o centrals objecte de la venda. Una vegada efectuada l'operació de venda i inscrit el canvi de titularitat en el Registre Administratiu de Producció del Ministeri d'Economia, es procedirà a deduir de la societat venedora i acreditar a la societat compradora els saldos pendents pels drets de cobrament dels costos de transició a la competència.

Si en la venda de les instal·lacions de producció a què es va reconèixer costos de transició a la competència, la societat venedora obtinguera preus de venda d'estes instal·lacions de producció superiors als costos que es van tindre en compte per al càlcul el 31 de desembre del 1997 dels costos de transició a la competència tecnològica assignats a esta i traslladats al moment de la seua transmissió, la citada diferència seria deduïda del saldo pendent dels drets de costos de transició a la competència de la societat venedora.

El procediment detallat de càlcul de les diferències d'estos valors serà establert pel ministre d'Economia.

Serà d'aplicació a les societats que hagen adquirit instal·lacions de generació a les quals s'haguera reconegut costos de transició a la competència la limitació establida en l'apartat 3.»

Article segon. *Modificació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència.*

U. Es dona nova redacció a l'apartat b) de l'article 17.1, que passa a tindre el següent contingut:

«Subordinar la seua aprovació a l'observança de condicions que aporten al progrés econòmic i social una contribució suficient per a compensar els efectes restrictius sobre la competència. Estes condi-

cions podran consistir, entre altres, en l'obligació de transmetre certs negocis o actius o en la imposició de limitacions. En el cas que la legislació sectorial corresponent establisca algun tipus de limitació, l'acord del Consell de Ministres podrà autoritzar la seua modificació mentre s'executa i en els termes fixats en este.»

Dos. Es dona nova redacció al paràgraf 3 de l'article 18 i s'afeg un paràgraf 4, passant els dos paràgrafs a tindre el contingut següent:

«3. El Servei de Defensa de la Competència vigilarà l'execució i el compliment dels acords adoptats pel Consell de Ministres en aplicació de l'article 17; amb esta finalitat, i sense perjudi de l'adopció d'altres mesures d'execució forçosa previstes en l'ordenament, podrà proposar al Govern la imposició de multes coercitives de fins a 2.000.000 de pessetes, o 12.020 euros, per cada dia que transcorregua sense executar les obligacions que siguen procedents en compliment de l'acord.

4. Independentment del que preveu l'apartat anterior, l'incompliment del que s'ordena en aplicació de l'article 17 podrà donar lloc a la imposició, per part del Govern, a cada una de les empreses afectades, de multes de fins al 10 per 100 del seu respectiu volum de vendes a Espanya, en l'exercici en què s'haguera produït l'operació de concentració.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen al que disposa el present reial decret llei.

Disposició final primera. *Facultat de desenrotllament.*

S'habilita el Govern per a desenrotllar reglamentàriament el que disposa el present reial decret llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 2 de febrer del 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

2904 *REIAL DECRET LLEI 3/2001, de 9 de febrer, pel qual s'adopten mesures per a reparar els danys causats per les inundacions produïdes a la Comunitat Autònoma de Catalunya a conseqüència de les pluges torrencials. («BOE» 36, de 10-2-2001.)*

Durant la matinada del dia 10 de juny del 2000 es van registrar en les províncies de Barcelona i Tarragona i, en menor grau, en la de Lleida, pluges de caràcter torrencial que van superar en alguns llocs els 200 litres per metre quadrat. Estes pluges, produïdes en un únic episodi tempestuós de gran intensitat, van ocasionar un fort vessament incapaç de ser absorbit pel terreny, dissortent les aigües desbordades de rius i torrents per

zones alienes al seu llit habitual, amb arrossegament de pedres i fang de gran poder destructiu.

Des dels moments inicials del sinistre i davant de la magnitud dels fets i els seus efectes catastròfics, cal ressaltar l'alt grau de col·laboració interinstitucional i social posat de manifest, entre altres actuacions, amb l'aprovació de disposicions normatives d'urgència, tant pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, per mitjà del Decret 196/2000, de 13 de juny, sobre adopció de mesures per a paliar els danys ocasionats amb motiu dels ruixats de juny del 2000, i les ordes de desenrotllament d'este, com pel Govern de la Nació, per mitjà del Reial Decret Llei 8/2000, de 4 d'agost, pel qual s'adopten mesures de caràcter urgent per a paliar els efectes produïts per la sequera i altres adversitats climàtiques que contenen totes elles un sèrie d'ajudes destinades a paliar els danys ocasionats sobre vides humanes, produccions agrícoles i ramaderes, infraestructures viàries i hidràuliques, servicis públics i privats, vivendes, indústries i comerços.

No obstant l'anterior, en aplicació del principi constitucional de solidaritat, és objectiu d'esta norma aprovar, des dels poders públics, un catàleg de mesures palliatives i reparadores, complementàries de les ja adoptades, i que, amb contingut divers, afecten distints departaments ministerials, al mateix temps que s'establixen precisions per a aconseguir que l'aplicació de les mesures adoptades es porte a terme amb la necessària rapidesa, flexibilitat i coordinació entre els òrgans de l'Administració General de l'Estat, de la Generalitat de Catalunya i de les administracions locals afectades.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta del vicepresident primer del Govern i ministre de la Presidència, del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i dels ministres d'Hisenda, de l'Interior i d'Administracions Públiques, i després de la deliberació del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 9 de febrer del 2001,

DECRETE:

Article 1. *Àmbit d'aplicació.*

1. Les mesures establides en el present reial decret llei per a la reparació dels danys causats per les pluges torrencials caigudes en la matinada del 10 de juny del 2000 sobre la Comunitat Autònoma de Catalunya s'aplicaran als municipis d'esta que figuren allistats en l'annex d'esta norma.

2. Als projectes que executen les entitats locals en els termes municipals a què es referix l'apartat anterior, relatiu a les obres de reparació o restitució d'infraestructures, equipaments o instal·lacions i servicis previstos en l'article 26 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, i a la xàrcia viària de titularitat de les diputacions provincials se'ls aplicarà el tràmit d'urgència i l'estat els podrà concedir una subvenció de fins al 50 per 100 del seu cost.

Article 2. *Beneficis fiscals.*

1. Es concedeix l'exempció de les quotes de l'Impost sobre Béns Immobles de naturalesa rústica corresponents a l'exercici del 2000 que afecten explotacions agràries situades en els municipis, que es determinen en l'annex de la present norma, en les quals s'hagueren produït destrosses en collites, bestiar o béns, que constituïsquen sinistres no coberts per cap fórmula d'assegurança pública o privada.

2. Igualment, i per al mateix exercici econòmic, es concedeix l'exempció de les quotes de l'Impost de Béns